

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: De hellige tre Konger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "De hellige tre Konger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 183. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1811_157-txt-shoot-idm204.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De hellige tre Konger.

(En Barnesang.)

- 1 Deilig er den Himmel blaa,
Lyst det er, at see derpaa,
Hvor de gyldne Stjerner blinke,
Hvor de smile, hvor de vinke,
Os fra Jorden op til sig.
- 2 Kommer Smaa, og hører til!
Jeg for eder sjunge vil
Om saa lys og mild en Stjerne,
Jeg det veed, I høre gierne:
Himlen hører eder til.
- 3 Det var midt i Julenat,
Hver en Stjerne glimted mat,
Men med Eet der blev at skue
En saa klar paa Himlens Bue,
Som en liden Stjernesol.
- 4 Langt herfra, i Østerland
Stod en gammel Stjernemand,
Saae fra Taarnet vist paa Himlen,
Saae det Lys i Stjernevrимlen,
Blev i Sind saa barneglad.
- 5 185 Naar den Stjerne lys og blid
Sig lod see ved Midnatstid,
Var det Sagn fra gamle Dage,
At en Konge uden Mage
Skulde fødes paa vor Jord.
- 6 Derfor blev i Østerland
Nu saa glad den gamle Mand;
Thi han vilde dog saa gierne
See den lyse Kongestjerne,
Før han lagdes i sin Grav.
- 7 Han gik til sin Konges Slot,
Kongen kiendte ham saa godt,
Hørte og med Hjertens Glæde,
At det Lys var nu tilstæde,
Hvorom gamle Spaadom lød.
- 8 Han med Søn og Stjernemand
Flux uddrog af Østerland,
For den Konge at oplede,
For den Konge at tilbede,
Som var født i samme Stund.
- 9 Klare Stjerne ledte dem
Lige til Jerusalem,
Kongens Slot de gik at finde,
Der var vel en Konge inde,
Men ei den de ledte om.
- 10 186 Klare Stjerne hasted frem,
Ledte dem til Betlehem,

- Over Hytten lav og lille
Stod saa pludselig den stille,
Straalede saa lyst og mildt.
- 11 Glade udi Sjæl og Sind
Ginge de i Hytten ind,
Der var ingen Kongetrone,
Der kun sad en fattig Kone,
Vugged Barnet i sit Skiød.
- 12 Østerlands de vise Mænd
Fandt dog Stjernen der igien,
Som de skued i det Høie,
Thi i Barnets milde Øie
Funklende og klar den sad.
- 13 Den var dem et Tegn saa vist,
At de saae den sande Krist,
Derfor neied de sig glade,
Offrede paa gyldne Fade
Røgelse med søde Lugt.
- 14 Vil I Smaa ei ogsaa gierne
See den lyse milde Stjerne,
For den Konge dybt jer neie,
Som Guds Rige har i Eie,
Og vil lukke jer derind?
- 15 187 Seer I til den Himmel blaa,
Med de gyldne Stjerner paa,
Der den Stjerne ei I finde,
Men den er dog vist derinde
Over Jesu Kongestol.
- 16 Thi det Barn, som var paa Jord
Blevet er en Konge stor,
Og han sidder nu deroppe,
Over alle Stjernetoppe
Hos Gud Faders høire Haand.
- 17 Neier eder kun, I Smaa!
Han fra Himlen seer derpaa.
Sender ham med Hjertensglæde
Lov og Pris til høie Sæde!
Det er Røgelse for ham.
- 18 Stjernen ledte vise Mænd
Til nyfødte Konge hen,
I har og en saadan Stjerne,
Og naar I den følge gierne,
Komme I til Jesum vist.
- 19 Denne Stjerne, lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er hans Guddomsord det klare,
Som han lod os aabenbare
Til at lyse for vor Fod.

N. F. S. Grundtvig.